

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoCsp/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120294117
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:6120294117.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti žalovanému: R. J., nar. X.X.XXXX, bytom I., Y. XXX, o zaplatenie 3.000,00 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 14. apríla 2021 sp. zn. 5Csp/79/2020

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 14. apríla 2021 č.k. 5Csp/79/2020-178.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) zhora označeným rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 3.000,00 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.000,00 € od 23.3.2019 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Vychádzal zo zistenia, že dňa 9.4.2014 uzavrel právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. so žalovaným zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 7.000,00 € a tento sa žalovaný zaviazal splatiť v 89-ich mesačných splátkach po 128,60 € počnúc 30.5.2014 s tým, že konečná splatnosť úveru bola dojednaná na 30.9.2021. Celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť, bola určená vo výške 11.443,03 € a RPMN predstavovala 15,12 % pri priemernej hodnote RPMN 13,34 %. Splatnosť mesačných splátok bola dohodnutá k 30. dňu v kalendárnom mesiaci. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 12,9 % ročne. Ku dňu 28.2.2018 Slovenská sporiteľňa, a.s. vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky z úverovej zmluvy listom zo dňa 1.3.2018 a vyzvala žalovaného, aby pohľadávku v celkovej výške 7.331,12 € uhradil do 15 dní na uvedené číslo účtu. Ešte pred zosplatením listom zo dňa 27.1.2018 Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanému, že ku dňu 27.1.2018 je v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 2.206,90 € a ak dlžnú sumu najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy na určený účet neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy, čím sa stane splatnou v celom rozsahu. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22.3.2019 došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania, na žalobcu a žalovanému bolo oznámené postúpenie pohľadávky listom zo dňa 30.3.2019.

3. Právne vec posudzoval podľa ust. § 52, § 53 ods. 9, § 54a, § 100 ods. 1, § 101, § 103 a § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) v spojení s ust. § 1, § 2 písm. d/ zák. č. 129/2010 Z.z.

4. Zmluvu o splátkovom úvere posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle § 52 a nasl. OZ a zistil, že táto obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti v zmysle § 9 zák. č. 129/2010 Z.z. a nezistil ani existenciu žiadnych neprijateľných podmienok. Následne skúmal dôvodnosť žalovaným vznesenej námietky premlčania a vychádzajúc zo záveru, že nesplnenou splátkou, pre ktorú bol úver vyhlásený za splatný, je tá, ktorá bezprostredne predchádzala vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, teda v predmetnej veci splátka splatná dňa 30.1.2018, uzavrel, že žalobou uplatnený nárok nie je premlčaný. Keďže žaloba bola podaná na upomínací súd ešte dňa 29.4.2020 a trojročná premlčacia doba by uplynula až dňa 30.1.2021, bol nárok žalobou uplatnený ešte pred uplynutím premlčacej doby. Žalobe o zaplatenie neuhradenej istiny úveru vo výške 3.000,00 € preto vyhovel.

5. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal ich náhradu úspešnému žalobcovi proti neúspešnému žalovanému.

6. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP a navrhol zmeniť napadnutý rozsudok tak, že súd zamietne žalobu a prizná mu náhradu trov konania. Argumentoval tým, že premlčacia doba v prípade spotrebiteľských zmlúv začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada a nie od okamihu nezaplatenej splátky, ktorá bezprostredne predchádzala vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. S poukazom na § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ zotrval na vznesenej námietke premlčania. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. k 28.2.2018 bol žalovaný preukázateľne po dobu dlhšiu ako tri mesiace v omeškaní so splátkou splatnou dňa 30.2.2017 (správne 28.2.2017 - pozn. odvolacieho súdu). Žalovaný sa do omeškania s platením prvýkrát dostal najneskôr 30.2.2017 (správne 28.2.2017 - pozn. odvolacieho súdu), keďže do 1.3.2018, kedy žalobca vyhlásil celú pohľadávku z úveru za predčasne splatnú, došlo k uplynutiu viac ako troch mesiacov a premlčacia doba celého zosplateného dlhu začala plynúť od zmeškanej splátky, t.j. išlo o nezaplatenú splátku k 30.2.2017 (správne k 28.2.2017). Od tohto okamihu začala plynúť trojročná premlčacia doba a keďže žalobca podal na súd žalobu až dňa 29.4.2020, je podaná po uplynutí premlčacej doby. Z týchto dôvodov navrhol rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť.

7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a poukázal na obdobné rozhodnutia iných krajských súdov.

8. Žalovaný v replike zotrval na podanom odvolaní.

9. Žalobca v duplike poukázal na ďalšie rozhodnutia krajských súdov, ktoré nasvedčujú správnosti záverov súdu prvej inštancie.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

11. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 19. októbra 2021 o 9.45 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 12. októbra 2021 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

13. Žalovaný v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP, t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody v prejednávanej veci neboli naplnené.

15. Aj keď súd prvej inštancie čiastočne nesprávne aplikoval ust. § 53 ods. 9, § 101, § 103 a § 565 OZ na zistený skutkový stav, nemalo to vplyv na správnosť jeho záveru o nedôvodnosti vznesenej námietky premlčania. Súd nesprávne určil začiatok premlčacej doby celého zosplatneného úveru dňom splatnosti splátky splatnej pred dňom zosplatnenia (deň zosplatnenia 28.2.2018, splatnosť splátky splatnej pred týmto dátumom 30.1.2018), t.j. dňom 30.1.2021 z nasledujúcich dôvodov:

16. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

17. Podľa § 100 ods. 2 OZ, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

18. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

19. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

20. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Ako vyplýva z vyššie cit. zákonných ustanovení, v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ (žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote najmenej 15 dní na uplatnenie tohto práva. Aj v tomto prípade však platí druhá veta cit. ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. že toto právo môže veriteľ použiť (len) najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Ak teda žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňom 28.2.2018, mohol tak urobiť len pre omeškanie splátky splatnej dňa 30.10.2017. Najskôr tak totiž mohol urobiť 31.1.2018, t.j. po uplynutí troch mesiacov (od 30.10.2017) a najneskôr dňa 28.2.2018, t.j. do splatnosti ďalšej splátky splatnej dňa 28.2.2018, za splnenia ostatných podmienok v zmysle § 53 ods. 9 OZ, pričom úver zosplatnil dňom 28.2.2018.

24. Ustanovenie § 101 OZ upravuje všeobecnú dĺžku premlčacej doby a všeobecne stanovuje začiatok plynutia premlčacej doby, pričom táto všeobecná úprava platí vo všetkých prípadoch, keď zákon pre jednotlivé práva neráta s osobitnou úpravou, t.j. nestanovuje inú dĺžku premlčacej doby, alebo odlišne určuje začiatok jej plynutia.

25. Ustanovenie § 103 veta prvá OZ obsahuje osobitnú úpravu premlčania (osobitne upravuje začiatok plynutia premlčacej doby) v prípade, ak zmluvné strany dohodli plnenie dlhu v splátkach, pričom každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba vždy samostatne. Uvedené však platí iba vo vzťahu k splátkam, ktoré sa stali splatnými skôr ako veriteľ využil svoje právo v zmysle § 565 OZ požadovať zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku nesplnenia niektorej splátky. V prípade, ak veriteľ využije právo, vo vzťahu k celému zosplatnenému dlhu (mimo už splatných splátok) nastane odlišná situácia.

26. V prípade, ak veriteľ využije právo v zmysle § 565 OZ požadovať zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku nesplnenia niektorej splátky, vo vzťahu k celému zosplatnenému dlhu (mimo už splatných

splátok) nastane odlišná situácia a je potrebné osobitne ustáliť začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného zostatku dlhu.

27. Ustanovenie § 103 veta druhá OZ obsahuje osobitnú úpravu premlčania (osobitne upravuje začiatok plynutia premlčacej doby) v prípade, ak veriteľ využije právo v zmysle § 565 Obč. zák. požadovať zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku nesplnenia niektorej splátky.

28. Je však potrebné posúdiť, či túto osobitnú úpravu je možné aplikovať (priamo) aj v prípade, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy a veriteľ uplatnil právo podľa § 565 OZ v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 OZ.

29. Odvolací súd je toho názoru, že v prípade zosplatnenia dlhu, ktorý vznikol na základe spotrebiteľskej zmluvy, nemožno vychádzať z aplikácie ustanovenia § 103 veta druhá OZ bez súčasného zohľadnenia osobitosti vyplývajúcej z novozavedenej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 53 ods. 9 OZ. Odvolací súd vychádza z úvahy, že v takomto (špecifickom) prípade pri posúdení začiatku plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu (mimo už splatných splátok) je možné použitie ust. § 103 veta druhá OZ iba za súčasnej aplikácie ust. § 565 OZ a novozavedeného ust. § 53 ods. 9 OZ pri jeho výklade.

30. Daný aplikačný problém vyvstal práve v súvislosti s novozavedeným ust. § 53 ods. 9 OZ, ktorý tak zasiahol do dovtedy platnej úpravy vychádzajúcej z ust. § 103 v spojení s § 565 OZ, vo vzťahu ku ktorým súdna prax bola jednotná. Predpoklad pre zosplatnenie úveru v zmysle § 565 OZ (v prípade ak sa nejedná o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy) spočíva v právnej skutočnosti nesplnenia úverovej splátky. V tom prípade, môže veriteľ vyvolať predčasnú splatnosť zostávajúceho dlhu v prvý deň omeškania dlžníka so zaplatením splátky a v tento deň si ho aj uplatniť na súde. Je preto len logické, že práve v tento deň podľa ust. § 103 veta druhá OZ (ktorý odkazuje na ust. § 565 OZ) začína plynúť premlčacia doba pre uplatnenie zosplatnenej časti záväzku.

31. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ však zaviedlo novú podmienku pre aplikáciu ust. § 565 OZ, vzťahujúcu sa iba na spotrebiteľské zmluvy, keď možnosť veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky je v zmysle tohto ustanovenia posunutá až na dobu po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením tejto splátky (za súčasného splnenia ďalšej podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ - upozornenia dlžníka na možnosť zosplatnenia úveru aspoň 15 dní pred uplatnením tohto práva). Je preto v takomto prípade potrebné zohľadniť, že veriteľ môže vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru až po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre omeškanie s ktorou sa stal splatným celý dlh (do splatnosti najbližšej splátky nasledujúcej, ak upozornil dlžníka na túto možnosť aspoň 15 dní pred vyhlásením).

32. Odvolací súd má za to, že pri aplikácii ustanovenia § 103 veta druhá OZ v prípadoch spotrebiteľských zmlúv, nemožno vychádzať iba z doslovného znenia tohto ustanovenia, ale pri jeho výklade je potrebné zohľadniť špeciálnu úpravu obsiahnutú v ust. § 53 ods. 9 OZ, v dôsledku ktorej sa v týchto prípadoch k právnej skutočnosti nesplnenia úverovej splátky musí pripojiť aj právna udalosť uplynutia troch mesiacov od omeškania s jej zaplatením. S takouto ďalšou udalosťou však ust. § 103 OZ (rovnako ako ani § 565 OZ) explicitne nepočíta.

33. Odvolací súd tu zdôrazňuje, že aj v tomto prípade sa uplatňuje trojročná premlčacia doba stanovená v ust. § 101 OZ a až do uplatnenia práva na zaplatenie celej pohľadávky každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie a veriteľ sa v prípade neplnenia povinnosti dlžníka môže domáhať (na súde) iba zaplatenia už splatných splátok. Je nesporným, že až od uplatnenia práva v zmysle § 565 OZ (v prípade spotrebiteľského vzťahu za splnenia podmienok stanovených v § 53 ods. 9 OZ) sa žalobca môže domáhať na súde zaplatenia celej pohľadávky (celého zosplatneného zostatku dlhu).

34. Vychádza preto z úvahy, že aj vo vzťahu k celému zosplatnenému zostatku dlhu nemožno obísť základné pravidlo stanovené v § 101 OZ, v zmysle ktorého premlčacia doba plynie vždy odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať (uplatniť na súde) po prvý raz. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že pri zosplatnenom zostatku dlhu veriteľ nemohol uplatniť celú pohľadávku skôr, ako došlo k zosplatneniu (využitiu práva podľa § 565 OZ), pričom k takémuto zosplatneniu môže dôjsť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Z uvedeného teda vyplýva, že pre uplatnenie celej pohľadávky (zosplatneného zostatku dlhu) musia byť (okrem ďalších) súčasne splnené dve podmienky,

a to, že veriteľ využil svoje právo a požiadal o splatenie celého dlhu (zosplatnil dlh) a zároveň, že dlžník je v omeškaní so zaplatením splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace.

35. Aj v preskúvanom prípade pri posudzovaní začiatku plynutia premlčacej doby vo vzťahu k zosplatenému zostatku pohľadávky je potrebné najprv ustáliť, pre nesplnenie ktorej splátky vzniklo veriteľovi právo (a veriteľ ho využil) v zmysle § 565 OZ požadovať zaplatenie celej pohľadávky (t.j. v dôsledku nesplnenia ktorej splátky sa stal zročným celý dlh).

36. Vyššie uvedená podmienka stanovená v § 53 ods. 9 Obč. zák. bola v danom prípade splnená ku dňu 28.2.2018 iba vo vzťahu k splátke splatnej dňa 30.10.2017, ako už bolo uvedené vyššie.

37. Vychádzajúc z vyššie uvedených úvah a súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade vo vzťahu k celému zostatku pohľadávky premlčacia doba začala plynúť dňa 31.1.2018, t.j. deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej lehoty odo dňa 30.10.2017, kedy nastala splatnosť splátky, ktorá zosplatenie (dňa 28.2.2018) vyvolala (§ 53 ods. 9 OZ) a uplynula dňom 31.1.2021.

38. Keďže žaloba bola doručená upomínaciemu súdu ešte dňa 29.4.2020 (následne Okresnému súdu v Rožňave dňa 13.8.2020), teda pred uplynutím trojročnej premlčacej doby, je žalovaným vznesená námietka premlčania nedôvodná a z tohto dôvodu preto nebolo možné žalobu zamietnuť.

39. K odvolacej námietke žalovaného, že splátka, ktorá predčasné zosplatenie vyvolala, sa stala splatnou dňa 30.2.2017 (správne dňa 28.2.2017) a od tohto dátumu je potrebné počítat trojročnú premlčaciu dobu, odvolací súd uvádza, že v zmysle § 565 OZ môže veriteľ využiť právo žiadať zaplatenie celého dlhu iba do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

40. Pokiaľ by mala byť splátka zročná dňa 28.2.2017 tou, ktorá predčasnú splatnosť vyvolala, muselo by dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v období od 31.5.2017 do 30.6.2017, keďže trojmesačná doba v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v prípade splátky splatnej dňa 28.2.2017 uplynula dňa 30.5.2017 a až dňom nasledujúcim po uplynutí tejto trojmesačnej doby, t.j. dňom 31.5.2017 mohlo dôjsť k predčasnému zosplateniu úveru v zmysle § 565 OZ, avšak len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, t.j. do 30.6.2017. Keďže v tomto období k predčasnému zosplateniu úveru nedošlo, mohol toto právo veriteľ využiť až v súvislosti s omeškaním ďalších splátok po uplynutí trojmesačnej lehoty s rešpektovaním druhej vety § 565 OZ, v zmysle ktorej môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

41. Odvolacie námietky žalovaného smerovali iba k nesprávnemu právnomu posúdeniu ním vznesenej námietky premlčania, v odvolaní nenamietal výšku priznanej istiny, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, vrátane výroku o trovách konania.

42. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania a vznikla mu povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému žalobcovi, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP, zohľadňujúc ust. § 251 CSP.

43. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).